

[Boligministeren.]

dan specielt miljøforhold indgår i overvejelserne om landsbysamfundets fortsatte eksistensmuligheder, skal jeg pege på følgende:

Den typiske landsby med det særlige og værdifulde landsbymiljø, som den kendtes for ikke så mange år siden, eksisterer i sin renhed ikke mere eller er blevet en sjældenhed. Ved landsbysamfundenes fald i indbyggertal ville miljøet forrykkes i takt hermed. I denne forbindelse skal jeg yderligere fremhæve, at visse forestillinger om bevaringen af et landsbymiljø af den karakter, som vi kendte for år tilbage, forekommer mig at være af en romantisk karakter. Man må behandle landsbymiljøet som en side af spørgsmålet om befolknings- og erhvervsfordelingen i hele landet og tillige som en side af det bosætningsmønster, som vi fastlægger gennem planlægningen. Finder man, at bevaring af landsbymiljøet kan ske blot ved at føje nye beboelsesbebyggelser til en landsby, således at der herved bliver et større befolkningsgrundlag, vil man i relation til miljøet kun tilføje landsbyerne nye befolkningselementer. Det landsbymiljø, der oprindeligt var knyttet til den erhvervmæssige og delvis familiemæssige sammenhæng i landsbyen, vil alligevel formindskes eller forsvinde.

Den tilvækst af nye huse og nye beboere, der i visse landsbyer er sket eller vil ske, former sig jo som en ring uden om den oprindelige landsby. Husene er et helt nyt element i relation til den bestående bebyggelse og det bestående miljø. Det, man gør, er simpelt hen, hvis man ser usentimentalt på aktionen, at man flytter et udsnit af et almindeligt parcelhusområde ud på det åbne land. Det kan, selv om det ikke behøver at være tilfældet, skabe konfliktsituationen mellem den gamle landsbybefolkning og den nye, idet de nye beboeres forudsætninger for at indleve sig i sådanne ændrede bosætningsmønstre er stærkt varierende. Herunder må man se i øjnene, at for en del af de nyankomne har den oprindelige motivering for at bosætte sig ved en landsby været ønsket om en billig byggegrund.

Et andet forhold, man lige så vel må se i øjnene, er, at når den første glæde over at have skaffet sig et billigt hus i frie, landlege omgivelser har lagt sig, og når børnene har

vokset sig store, så kommer kravene til de fælles faciliteter og til service, offentlig og privat. Det kan i det lange løb blive en kostbar affære for kommunen, og det spiller, hvad enten man kan lide det eller ej, en afgørende rolle for den enkelte kommune og for de planlægningsdispositioner, kommunen går ind for.

Hermed er cirklen sluttet tilbage til planlægningen, der er forudsætningen for udlæg af byzoner; planlægningen er også udslag af de retningslinjer, som kommunerne har for deres kommuners udbygning og forsyning med faciliteter. Og her vil kommunerne se på de befolkningsmæssige forudsætninger, som er betingelsen for vækst.

Jeg mener med denne redegørelse at have påvist, at by- og landzoneloven er blevet administreret i overensstemmelse med sine forudsætninger. Der er med hensyn til landsbyernes vækst tale om en strukturændring i samfundet, ikke et udslag af en lovs administration.

Skal man anlægge andre synspunkter på fordelingen af befolknings- og erhvervsudviklingen, må det ske på grundlag af en udbygning af lands- og regionplanlægning og en konsekvent gennemførelse af en sådan planlægning. Kun en udviklet planlægning af denne landsomfattende karakter vil kunne give et grundlag for en ændret politik med hensyn til landzonernes bebyggelse og fastlæggelse af det bymønster, vi nu arbejder med.

Jeg vil gerne i anledning af det radikale venstres forespørgsel foreslå, at spørgsmålet henvises til behandling i et folketingsudvalg. Da der er en sådan sammenhæng mellem forespørgslen og de to forslag til folketingsbeslutning fra venstre, som behandledes den 15. marts, vil jeg finde, at det var en fordel, om også de spørgsmål, som er rejst i denne forespørgselsdebat, henvises til det samme udvalg, således at både de af det radikale venstre og de af venstre rejste problemer kan behandles under ét.

Ordføreren for forespørgerne (Svend Haugaard): Jeg siger tak for svaret, som dels indeholdt betragtninger, som jeg kunne være enig i, dels en hel mængde ting, som vi vidste i forvejen, dels nogle beroligende bemærkninger, hvilket er naturligt for embedsmænd med udgangspunkt i egen ad-